

עין משפט ג:ג

השולח פרק רביעי גיטין

מסורת הש"ס

ג א ב מ"י פ"ו מהל'
גדושין הלכה י"ז סגמ
עשין נ טש"ע א"ע פ'
קתא פ"י פא:
ג [מ] פ"ד מהל' עדות
ה"נ טש"ע פ"ד מ"י פ'
פ"י ו':

(א) [מספחא פ"ג], (ב) סג,
(ג) [מטות כו: כ"ב לב
קתא: סנהדרין ל' מוספחא
דמספחין פ"ה], (ד) כחונת
ק. [ה] וי"ב לב, (ו) דף
ק.

תוספות ר"ד

בטלה כולה והגן לא
ידעי ואי אולי הגן וכתבו
ליכתבו וליטנו (ז) על
כשאמר לעשרה כתבו טו
לאשתי וכל שאר אמר
כולכם אחד כותב ובי
חוחמים כל שנים מהם
שורצים יבולים ליכתב
וליתן וכשביטל מקצת
מהן לא בטל כולם
ההילכך אם לא ידעו
ביטולו והולכים וכתובים
ונתמים הגט לאשה כשר
הוא ולא נפיק מיניה
חורבא ורשב"ג סבר ערות
שבטל' מקצתה בטלה
כולה (והתם) (והגן) ולא
ידעי אי אולי וכתבו
ידיהו שרו א"א לעלמא
הילכך אין מביטל אלא
זה כפ"ו וזו: אמר רבא
אמר רב נחמן הלכה כר'
בשתייהן ולית ליה לרב
נחמן סב כח ב"ר יפה
והאמר רב נחמן אמר

מפני תקנת עגונות לא דמו אהדי ולפירושו שמשוה אותם מה שמסתפק הש"ס הי' כרבי והי' כרשב"ג היינו דוקא לפי מה דמוקי פלוגתייהו כרבי כי עשרה למשלפה אבל נמוקי פלוגתייהו בעדות שבתלה מתקתה אין להסתפק כרבי מו לא מני למיפק בלאמר לעשרה לגמרי כרבן שמעון בן גמליאל דלפי ק"ל כותיה ק"ל כותיה כולה נמלי דקאמר שאין הביטול מועיל אפי' דיעבד לא ק"ל כותיה ומיהו אם משמעות דאיטו יכול דקאמר רשב"ג לא משמע דיעבד אלא דלמא דקאמר א"כ מה כח אפי' לכתמיהא אפי' שפיר דמסתפק אפי' לישטא דפלגי בעדות שבתלה מתקתה ומ"מ לרשב"ג אפי' דיעבד אינו מנוטל כדפירש בקונטרס מכה ההיא דלעיל דקאמר א"כ מה כח כ"ד יפה: **צריכי** בי עשרה צמשלפה. ואפי' אותם שנים שביטל יוכלו לכתוב ותימה כיון דמדאורייתא יכול לנטל אפי' שלא בפניהם אמאי תקוה חכמים שלא יועיל ביטול לגבי אותם שנים עצמם וי"ל כיון שהאזרתי לתקן שאין ביטול מועיל לגבי אחרים מיקטו נמי שלא יהא לו כח לנטל בזה הגט כלל: **אמר** רב יוסף ניהו אנן. אע"ג דרב יוסף אית ליה הכא דביטלו אינו מנוטל קאמר רב יוסף כפ"ק דקידושין (דף י"ג:) דרב מנגיד אמאן דמביטל גיטא אע"ג דאינו מנוטל דמי"מ הרי מוציא לנו על הגט כי היכי דמנגיד אמאן דמקדש בשוקא או צביה אע"ג דליכא איסורא: **וחזר** רבי ועשה ברשב"ג. וא"ת מנא ליה משום דחור בו ההם דחור בו נמי ממאי דאמר ביטלו מנוטל דלמא ההיא דשום היינים דמי טפי לביטלו שלא ככ"ד דהתם מודה רבי דאינו מנוטל דלמרי"מ מה כח כ"ד כ"ד (כדפרישית לעיל וי"ל דרב יוסף מדמה להו משום דלא איפלטו רבי ורשב"ג אלא כהני תרי מיני נמה כח כ"ד יפה בשום היינים וביטול הגט ככ"ד ולק' מדמה להו אהדי ומסתמא כשחור מזה חזר נמי מזה:

(ח) נראה דל"ל דק"ל דלם
למא לעשרה וכו'.

ליבדרו איבדור. אפי' למאן דמוקי פלוגתייהו בעדות שבתלה מתקתה דייק שפיר דבהא ק"ל כרבי דלדידיה ליכא למימר לדבורי איבדור דכיון שיכול לנטל זה שלא בפני זה לא יועיל פיזור דיבטל כל אחד שימאץ בפני עצמו עד שיבטל כולן אבל לרשב"ג דאין יכול לנטל זה שלא בפני זה אין ציטולו כלום אפי' מנטל כולם כל אחד בפני עצמו אע"ג דהשתא ליכא למיחש דלמא אולי הגן דלא ידעי וכתבי ויהיב לה לא הו' ציטול עד שיבטל כולם יחד זה בפני זה: יתומין

לא בעלה כולה. הלכך לא חש רבן גמליאל להוסיף כ"ד ולימניה על כך שאין צו מפני מיקון העולם דלא אולי הגן דלא ציטל כתיבי ומיהו וכתיבי ויהיב לה ואולא ומינסבא שפיר קא מינסבא: **בעלה כולה.** ואפי' נשמירו שנים שעדותן לא במלה כולה ואי אולי הגן כתבי ויהיב ליכתבו וליתבו רשב"ג סבר עדות שבטלה מקצתה בטלה כולה והגן לא ידעי ואולי וכתבי ויהיב ושרו אשת איש לעלמא ואב"א דכולי עלמא עדות שבטלה מקצתה לא בטלה כולה והבא היינו מעמא דרשב"ג קסבר מלתא דמתעבדא באפי עשרה צריכא בי עשרה למישלפה איבעיא להו כולכם מהו מעמא דרשב"ג משום דקסבר עדות שבטלה מקצתה בטלה כולה והני כיון דאמר להו כולכם לא מצו כתבי ויהיב או דלמא מעמא דרשב"ג משום דקסבר כל מלתא דמתעבדא באפי בי עשרה צריכא בי עשרה למישלפה והילכך אפילו כולכם נמי ת"ש ^א אמר לשנים תנו גמ' לאשתו יכול לבטל זה שלא בפני זה דברי רבי רשב"ג אומר אינו יכול לבטל אלא זה בפני זה והא שנים דכי כולכם דמו ופליגי אמר רב אשי אי בעדי כתיבה הכי נמי הכא במאי עסקינן בעדי הולכה הכי נמי מיסתברא דקתני סיפא ^ב אמר לזה בפני עצמו ולזה בפני עצמו יכול לבטל זה שלא בפני זה אי אמרת בשלמא בעדי הולכה שפיר אלא אי אמרת בעדי כתיבה מי מצטרפי הא אמר מר ^ג אין עדותן מצטרפת עד שיראו שניהם כאחד דלמא כר' יהושע בן קרחה צביירא ליה אמר רב שמואל בר יהודה שמעית מיניה דר' אבא תרתי חדא כרבי וחדא כרשב"ג ולא ידענא הי' כרבי והי' כרשב"ג אמר רב יוסף ניהו אנן דכי אתא רב דימי אמר מעשה ועשה רבי כדברי חכמים אמר לפניו רבי ז' פרטא בנו של רבי אגור בן פרטא בן בנו של ר' פרטא הגדול אם בן מה כח בית דין יפה וחזר רבי ועשה כרבן שמעון בן גמליאל ומדהא כרבן שמעון בן גמליאל הך כרבי ואף ר' יאשיה רמן אושא סבר חדא כרבי וחדא כרשב"ג. דאמר רבה בר בר חנה חמושה סבי הוינן קמיה דר' יאשיה רמן אושא אתא ההוא גברא קמיה ואשקליה גיטא על כורחיה אמר ^ד לן זילו אטמורו וכתבו לה ואי ס"ד כרבי כי מיטמרי מאי הוי אלא שמע מינה כרשב"ג. סבירא ליה ואי סלקא דעתך אידך נמי כרבן שמעון בן גמליאל למה להו אטמורי ליבדרו איבדורי אלא שמע מינה חדא כרבי וחדא כרבן שמעון בן גמליאל ורבא אמר רב נחמן יהלכה כרבי בשתייהן ולית ליה לרב נחמן מה כח בית דין יפה והאמר רב נחמן אמר שמואל יתומין

הגרות הב"ה

(א) נ"ב אמר להו יולי
אטמורי: (ב) ה"ס ד"ה
וחזר ובי' דפ"ל לעיל כ"ב
דף כ"ב בסוף ד"ה ובג'
נחמן:

מוסף רש"י

עד שיראו שניהם
כאחד. אמר רבא
למפיקי אחד ואמר בפני
הלויה ואמר אחד בפני
היה ל' עליו (מחובות
כו). וחזר רבי ועשה
כרבן שמעון בן
גמליאל. דנראה בעיני
עמם הנין מה ששנינו
מפנינו איך מה כח כ"ד
יפה (מחובות ק.ק)

מסורת הש"ס

לא בעלה כולה. הלכך לא חש רבן גמליאל להוסיף כ"ד ולימניה על כך שאין צו מפני מיקון העולם דלא אולי הגן דלא ציטל כתיבי ומיהו וכתיבי ויהיב לה ואולא ומינסבא שפיר קא מינסבא: **בעלה כולה.** ואפי' נשמירו שנים שעדותן לא במלה כולה ואי אולי הגן כתבי ויהיב ליכתבו וליתבו רשב"ג סבר עדות שבטלה מקצתה בטלה כולה והגן לא ידעי ואולי וכתבי ויהיב ושרו אשת איש לעלמא ואב"א דכולי עלמא עדות שבטלה מקצתה לא בטלה כולה והבא היינו מעמא דרשב"ג קסבר מלתא דמתעבדא באפי עשרה צריכא בי עשרה למישלפה איבעיא להו כולכם מהו מעמא דרשב"ג משום דקסבר עדות שבטלה מקצתה בטלה כולה והני כיון דאמר להו כולכם לא מצו כתבי ויהיב או דלמא מעמא דרשב"ג משום דקסבר כל מלתא דמתעבדא באפי בי עשרה צריכא בי עשרה למישלפה והילכך אפילו כולכם נמי ת"ש ^א אמר לשנים תנו גמ' לאשתו יכול לבטל זה שלא בפני זה דברי רבי רשב"ג אומר אינו יכול לבטל אלא זה בפני זה והא שנים דכי כולכם דמו ופליגי אמר רב אשי אי בעדי כתיבה הכי נמי הכא במאי עסקינן בעדי הולכה הכי נמי מיסתברא דקתני סיפא ^ב אמר לזה בפני עצמו ולזה בפני עצמו יכול לבטל זה שלא בפני זה אי אמרת בשלמא בעדי הולכה שפיר אלא אי אמרת בעדי כתיבה מי מצטרפי הא אמר מר ^ג אין עדותן מצטרפת עד שיראו שניהם כאחד דלמא כר' יהושע בן קרחה צביירא ליה אמר רב שמואל בר יהודה שמעית מיניה דר' אבא תרתי חדא כרבי וחדא כרשב"ג ולא ידענא הי' כרבי והי' כרשב"ג אמר רב יוסף ניהו אנן דכי אתא רב דימי אמר מעשה ועשה רבי כדברי חכמים אמר לפניו רבי ז' פרטא בנו של רבי אגור בן פרטא בן בנו של ר' פרטא הגדול אם בן מה כח בית דין יפה וחזר רבי ועשה כרבן שמעון בן גמליאל ומדהא כרבן שמעון בן גמליאל הך כרבי ואף ר' יאשיה רמן אושא סבר חדא כרבי וחדא כרשב"ג. דאמר רבה בר בר חנה חמושה סבי הוינן קמיה דר' יאשיה רמן אושא אתא ההוא גברא קמיה ואשקליה גיטא על כורחיה אמר ^ד לן זילו אטמורו וכתבו לה ואי ס"ד כרבי כי מיטמרי מאי הוי אלא שמע מינה כרשב"ג. סבירא ליה ואי סלקא דעתך אידך נמי כרבן שמעון בן גמליאל למה להו אטמורי ליבדרו איבדורי אלא שמע מינה חדא כרבי וחדא כרבן שמעון בן גמליאל ורבא אמר רב נחמן יהלכה כרבי בשתייהן ולית ליה לרב נחמן מה כח בית דין יפה והאמר רב נחמן אמר שמואל יתומין

שבתלה מתקתה בטלה כולה ואי אולי הגן דלא ידעי וכתבי ויהיב לה לא הו' ציטול עד שיבטל כולם יחד זה בפני זה: יתומין